

Sesijas dokuments

B9-0405/2022

12.9.2022

REZOLŪCIJAS PRIEKŠLIKUMS

iesniegts, noslēdzot debates par Padomes un Komisijas paziņojumiem

saskaņā ar Reglamenta 132. panta 2. punktu

par sausuma, ugunsgrēku un citu ekstrēmu laikapstākļu radītajām sekām: ES centienu pastiprināšana klimata pārmaiņu apkarošanai (2022/2829(RSP))

María Soraya Rodríguez Ramos, Irène Tolleret
grupas "Renew" vārdā

Eiropas Parlamenta rezolūcija par sausuma, ugunsgrēku un citu ekstrēmu laikapstākļu radītajām sekām: ES centienu pastiprināšana klimata pārmaiņu apkarošanai (2022/2829(RSP))

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā 2019. gada 28. novembra rezolūciju par ārkārtas situāciju klimata un vides jomā¹,
- ņemot vērā Komisijas 2019. gada 11. decembra paziņojumu par Eiropas zaļo kursu (COM(2019)0640) un Parlamenta 2020. gada 15. janvāra rezolūciju par to²,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2021. gada 30. jūnija Regulu (ES) 2021/1119, ar ko izveido klimatneitralitātes panākšanas satvaru un groza Regulas (EK) Nr. 401/2009 un (ES) 2018/1999 (“Eiropas Klimata akts”)³,
- ņemot vērā Komisijas 2020. gada 20. maija paziņojumu “ES Biodaudzveidības stratēģija līdz 2030. gadam: “Atgriezīsim savā dzīvē dabu” (COM(2020)0380) un Parlamenta 2021. gada 9. jūnija rezolūciju par to⁴,
- ņemot vērā Komisijas 2020. gada 20. maija paziņojumu “Stratēģija “No lauka līdz galdam”. Taisnīgas, veselīgas un videi draudzīgas pārtikas sistēmas vārdā” (COM(2020)0381) un Parlamenta 2021. gada 20. oktobra rezolūciju par to⁵,
- ņemot vērā ANO Vispārējo konvenciju par klimata pārmaiņām (*UNFCCC*) un jo īpaši 2015. gada Parīzes nolīgumu, kas stājās spēkā 2016. gada 4. novembrī,
- ņemot vērā *UNFCCC* Glāzgovas Klimata paktu, kas pieņemts 2021. gada 13. novembrī,
- ņemot vērā Konvenciju par bioloģisko daudzveidību, kas stājās spēkā 1993. gada 29. decembrī, un ANO Biodaudzveidības konferenci (COP15), kas notiks Monreālā no 2022. gada 5. līdz 17. decembrim,
- ņemot vērā Klimata pārmaiņu starpvaldību padomes izvērtējuma ziņojumus un īpašos ziņojumus,
- ņemot vērā Starpvaldību zinātnes un politikas platformas bioloģiskās daudzveidības un ekosistēmu pakalpojumu jomā 2019. gada maija vispārējo novērtējuma ziņojumu par biodaudzveidību un ekosistēmu pakalpojumiem,
- ņemot vērā 2020. gada 17. decembra rezolūciju par ES stratēģiju attiecībā uz

¹ OV C 232, 16.6.2021., 28. lpp.

² OV C 270, 7.7.2021., 2. lpp.

³ OV L 243, 9.7.2021., 1. lpp.

⁴ OV C 67, 8.2.2022., 25. lpp.

⁵ OV C 184, 5.5.2022., 2. lpp.

- pielāgošanos klimata pārmaiņām⁶,
- ņemot vērā Komisijas Kopīgā pētniecības centra 2022. gada ziņojumu “Sausums Eiropā — 2022. gada augusts”,
 - ņemot vērā 2020. gada 17. septembra rezolūciju par Eiropas gadu zaļākām pilsētām (2022)⁷,
 - ņemot vērā Komisijas 2021. gada 17. novembra paziņojumu “ES Augsnes stratēģija 2030. gadam. Veselīgas augsnes cilvēku, pārtikas, dabas un klimata labā” (COM(2021) 0699) un Parlamenta 2021. gada 28. aprīļa rezolūciju par augsnes aizsardzību⁸,
 - ņemot vērā 2015. gada 8. septembra rezolūciju par turpmākiem pasākumiem saistībā ar Eiropas pilsoņu iniciatīvu “Right2Water”⁹,
 - ņemot vērā 2008. gada 9. oktobra rezolūciju par risinājumu meklēšanu sausuma un ūdens trūkuma problēmai Eiropas Savienībā¹⁰,
 - ņemot vērā tā 2003. gada 4. septembra rezolūciju par vasaras karstuma viļņa sekām¹¹,
 - ņemot vērā Reglamenta 132. panta 2. punktu,
- A. tā kā 2022. gada vasarai lielā daļā pasaules, tostarp Eiropā, bija raksturīgi ekstrēmi laikapstākļi, jo īpaši sausums, mežu ugunsgrēki un plūdi; tā kā Eiropa piedzīvoja vissmagāko sausuma periodu vismaz 500 gadu laikā un rekordlielus ugunsgrēkus, kas iznīcināja mežus 660 000 hektāru platībā; tā kā ekstrēmi laikapstākļi ir pieredzēti visā pasaulē; tā kā Ķīna piedzīvoja vislielāko reģistrēto karstuma vilni tās vēsturē un Pakistāna cieta no postošiem plūdiem, kuri iznīcināja vairāk nekā miljonu mājokļu un kuru rezultātā gāja bojā vairāk nekā tūkstotis cilvēku;
- B. tā kā klimata pārmaiņu dēļ ekstrēmi laikapstākļi ir novērojami aizvien biežāk, izraisot vēl nepieredzētu kaitējumu visā ES; tā kā klimata pārmaiņas un biodaudzveidības zudums aizvien vairāk apdraud nodrošinātību ar pārtiku un iztikas līdzekļu pieejamību, jo aizvien biežāk ir novērojams sausums, plūdi, mežu ugunsgrēki un jaunu kaitīgu organismu parādīšanās; tā kā ekstrēmu laikapstākļu notikumu radītās izmaksas ES pēdējo desmit gadu laikā ir pastāvīgi pieaugušas;
- C. tā kā Klimata pārmaiņu starpvaldību padome savā 2018. gada īpašajā ziņojumā par ietekmi, ko rada globālā sasilšana par 1,5 °C, konstatēja, ka globālās sasilšanas ierobežošana līdz 1,5 °C būtiski samazinātu klimata pārmaiņu riskus un ietekmi; tā kā globālās sasilšanas ierobežošanai līdz 1,5 °C nepieciešams strauji, ievērojami un noturīgi samazināt globālās siltumnīcefekta gāzu emisijas, tostarp par 45 % ierobežot

⁶ OV C 445, 29.10.2021., 156. lpp.

⁷ OV C 385, 22.9.2021., 167. lpp.

⁸ OV C 506, 15.12.2021., 38. lpp.

⁹ OV C 316, 22.9.2017., 99. lpp.

¹⁰ OV C 9 E, 15.1.2010., 33. lpp.

¹¹ OV C 76 E, 25.3.2004., 382. lpp.

oglekļa dioksīda emisijas pasaulē salīdzinājumā ar 2019. gada līmeni;

- D. tā kā nolūkā ierobežot un kontrolēt īstermiņa, vidēja termiņa un ilgtermiņa ietekmi uz ekonomiku, vidi, labklājību un veselību ir steidzami jārīkojas, lai mazinātu siltumnīcefekta gāzu emisijas saskaņā ar labākajiem pieejamajiem zinātniskajiem datiem, vienlaikus ievērojami pastiprinot pielāgošanās un noturības pasākumus visās nozarēs;
- E. tā kā ir zināms, ka dabas katastrofas negatīvi ietekmē gan fizisko, gan garīgo veselību; tā kā saskaņā ar Eiropas Vides aģentūras datiem karstuma viļņu, plūdu un citu ekstrēmu laikapstākļu notikumu rezultātā pēdējo 40 gadu laikā Eiropā ir miruši 142 000 cilvēku, radot Eiropas ekonomikai izmaksas vairāk nekā 500 miljardu EUR apmērā; tā kā kopš 2005. gada dabas katastrofas ES ir izmaksājušas gandrīz 100 miljardus EUR;
- F. tā kā saskaņā ar Starptautiskās Migrācijas organizācijas datiem klimata pārmaiņu ietekmes dēļ līdz 2050. gadam vairāk nekā 200 miljoni cilvēku varētu būt spiesti migrēt; tā kā piekrastes reģionu iedzīvotāji ir īpaši neaizsargāti pret klimata pārmaiņu sekām;
- G. tā kā neilgtspējīga lauksaimniecības prakse, atmežošana un intensīva urbanizācija palielina dabas katastrofu risku, kā arī to smagumu;
- H. tā kā Eiropas Klimata aktā ir noteikts, ka ES un dalībvalstīm ir jārīkojas, lai pielāgotos klimata pārmaiņām; tā kā ES pielāgošanās stratēģija nodrošina instrumentus, ar kuriem iespējams izprast un apmierināt ar pielāgošanos klimata pārmaiņām saistītās vajadzības, taču tā nespēj pilnībā novērst jau esošo klimata pārmaiņu ietekmi; tā kā tādēļ ir vajadzīga labāka koordinācija ES līmenī, izmantojot tiesisko regulējumu, lai pielāgotos pieaugošajiem klimatiskajiem satricinājumiem un uzlabotu ES noturību;
- I. tā kā ES Biodaudzveidības stratēģijā 2030. gadam ir noteikts, ka Komisija turpinās strādāt kopā ar dalībvalstīm nolūkā nodrošināt, ka ES ir pietiekami līdzekļi, lai nepieļautu lielus mežu ugunsgrēkus, kas var radīt būtisku kaitējumu mežu biodaudzveidībai, un reaģētu uz tiem;
- J. tā kā pilsētu ekosistēmas nodrošina nozīmīgus ekosistēmu pakalpojumus, kas ietver dabas katastrofu (piemēram, plūdu, siltumsalās efektu) riska mazināšanu un kontroli, dzesēšanu, atpūtas un izklaides iespējas, ūdens un gaisa filtrēšanu un klimata pārmaiņu mazināšanu un pielāgošanos tām;
- K. tā kā Kopīgā pētniecības centra 2022. gada augusta ziņojumā ir norādīts, ka divas trešdaļas Eiropas atrodas trauksmes stāvoklī vai brīdinājuma situācijā, proti, 47 % Eiropas ir brīdinājuma situācijā, jo pastāv acīmredzams augsnes mitruma trūkums, savukārt 17 % — trauksmes stāvoklī, jo ir skarta veģetācija;
- L. tā kā saskaņā ar Eiropas Meža ugunsgrēku informācijas sistēmas datiem šogad ugunsgrēki jau ir izpostījuši aptuveni 842 000 hektāru, kas ir augstākais rādītājs laikposmā, kurā ES apkopo datus; tā kā dalībvalsts, ko visvairāk skāruši meža ugunsgrēki, ir Spānija (293 000 ha), taču lielus meža ugunsgrēkus ir piedzīvojuši arī Rumānija (149 000 ha), Portugāle (109 000 ha) un Francija (62 000 ha);
- M. tā kā sausums un karstuma viļņi, kas saistīti ar klimata pārmaiņām, ir apgrūtinājuši cīņu

pret ugunsgrēkiem, jo šie apstākļi atvieglo ugunsgrēku ātru izplatīšanos un palielina to smagumu; tā kā klimata pārmaiņas palielinās mežu ugunsgrēku biežumu un to postošo potenciālu un turpmāk Eiropas mežu ugunsgrēku sezona, visticamāk, sāksies agrāk un beigsies vēlāk; tā kā šīs vēl nepieredzētās pārmaiņas būtu jāņem vērā dalībvalstu ugunsdzēsības praksē;

- N. tā kā ugunsgrēku izplatību pastiprina arī lauku apvidu pamešana un to tradicionālās darbības, trūkumi mežu apsaimniekošanā un mežistrādē, nepiemērotu koku šķirņu stādīšana un nepietiekami profilakses pasākumi;
- O. tā kā pastāv risks, ka mežu ugunsgrēki varētu tikt apzināti izraisīti, lai mudinātu vietējās iestādes pārkvalificēt bijušās meža teritorijas par apbūves teritorijām vai atpūtai un izklaidei izmantojamām platībām; tā kā nolūkā nodrošināt mūsu mežu aizsardzību ir īpaši būtiski nepieļaut šādu pārkvalificēšanu, stiprinot vietējās iestādes;
- P. tā kā slikta mežu apsaimniekošana palielina atmirušās biomasas uzliesmojamības risku, kas var apdraudēt šo mežu spēju dot pozitīvu ieguldījumu vidē, jo īpaši augsnes veselībā un oglekļa uzglabāšanā; tā kā ir vajadzīgas plašākas zināšanas, lai raksturotu dažādu mežā atrodošos sugu sastāvā esošu degošu materiālu uzliesmojamību un uguns ietekmi uz augsnes temperatūru pirms un pēc ugunsgrēkiem;
- Q. tā kā ilgtspējīga lauksaimniecība ugunsgrēku apdraudētos apgabalos var palīdzēt novērst un mazināt ugunsgrēku sekas, jo īpaši ganīšanas, kā arī citu lauksaimniecisko darbību gadījumā, kuras ir noderīgas biodaudzveidības aizsardzībai un ekosistēmu pakalpojumu sniegšanai;
- R. tā kā jaunās ES mežsaimniecības stratēģijas mērķis ir panākt efektīvu apmežošanu un mežu saglabāšanu un atjaunošanu Eiropā, lai cita starpā samazinātu meža ugunsgrēku biežumu un mērogu;
- S. tā kā veģetācijas stādīšanas stratēģijās būtu jāņem vērā klimatisko zonu ainavas, stiprinot dabiskās atjaunošanās nozīmi;
- T. tā kā īpaša uzmanība ir jāpievērš pirmatnējiem mežiem un to aizsardzībai, jo tie ir unikāli un neaizvietojami, tajos ir lieli oglekļa uzkrājumi, tiem ir unikālas ekoloģiskās īpašības un tie ir nenovērtējami biodaudzveidības ziņā;
- U. tā kā lielākā daļa ugunsgrēku ES ir izraisīti tīši vai izcēlušies nolaidības dēļ; tā kā tādēļ visā Eiropā ir jāpalielina informētība;
- V. tā kā ekstrēmu laikapstākļu pastiprināšanās klimata pārmaiņu dēļ, jaunā ģeostratēģiskā situācija, ko izraisījis Krievijas iebrukums Ukrainā, un pasaules iedzīvotāju skaita pieaugums ir faktori, kas var destabilizēt nodrošinātību ar pārtiku un apdraudēt mūsu pārtikas sistēmu noturību ES un pasaulē;
- W. tā kā klimata pārmaiņu ietekme palielina ekonomiskos un vidiskos riskus lauksaimniecības nozarē, samazinot lauku saimniecību ražu, iznīcinot ražošanas jaudu dažās ES daļās, ietekmējot lauksaimnieku ienākumu stabilitāti, ierobežojot valstu un ES atbalsta politikas efektivitāti un tādējādi mazinot šīs nozares pievilcību jaunajām paaudzēm;

- X. tā kā pretēji sākotnējām cerībām un neraugoties uz pasākumiem vietējās ražošanas veicināšanai, sausuma dēļ ES graudaugu ražošana 2022. gadā būs par 2,5 % zemāka nekā 2021. gadā, apdraudot Eiropas lomu gaidāmā Ukrainas graudaugu eksporta trūkuma ietekmes mazināšanā pasaules tirgos;
- Y. tā kā sausuma dēļ 2022. gada prognozes par graudu kukurūzas, sojas pupu un saulespuķu audzēšanu ir attiecīgi par 16 %, 15 % un 12 % zemākas nekā piecu gadu vidējais rādītājs; tā kā ir būtiski skartas arī citas Eiropas lauksaimniecības jomas, piemēram, augļu un dārzeņu audzēšana, olīveļļas un vīna ražošana, kartupeļu audzēšana, medus ražošana un lauksaimniecības dzīvnieku audzēšana;
- Z. tā kā saskaņā ar zaļā kursa mērķiem ir jāpalielina Eiropas lauksaimniecības digitalizācija un jāpaplašina ilgtspējīga prakse, kas neprasa nekādus vai prasa tikai nelielus resursus, lai optimizētu ūdens izmantošanu un samazinātu lauku saimniecībās izmantoto pesticīdu un mēslošanas līdzekļu apjomu; tā kā dažas jaunas lauksaimnieciskās ražošanas metodes sniedz iespēju labāk cīnīties pret sausumu un palielināt kultūraugu noturību pret klimata pārmaiņām;
- AA. tā kā ievērojama nokrišņu trūkums ietekmē arī upju plūsmas visā Eiropā, tieši skatot hidroelektroenerģijas ražošanu, dažu atomelektrostaciju dzesēšanas sistēmas un upju transportu;
- AB. tā kā lietusgāzes augusta vidū, iespējams, ir mazinājušas sausumu dažās Eiropas daļās, taču ir radījušas arī jaunas grūtības, šīm lietusgāzēm pāraugot vētrās un plūdus; tā kā Kopīgā pētniecības centra ziņojumā ir prognozēts, ka līdz 2022. gada novembrim Eiropas Vidusjūras reģiona rietumu daļā ir gaidāmi siltāki un sausāki laikapstākļi nekā parasti;
- AC. tā kā Klimata pārmaiņu starpvaldību padome ir brīdinājusi, ka Vidusjūras reģions ir īpaši jutīgs pret klimata pārmaiņu ietekmi un ka plašas teritorijas būs īpaši neaizsargātas ne tikai ūdens resursu samazināšanās, bet arī to nepastāvīguma dēļ;
- AD. tā kā ārkārtīgs sausums vēsturiski visvairāk ir skāris ES dienvidu reģionus; tā kā klimata pārmaiņu dēļ sausuma periodi pēdējos gados ir paplašinājušies, skatot ne tikai Dienvideiropu, bet arī Centrāleiropu un Ziemeļeiropu;
- AE. tā kā ES ir efektīvi jāreaģē uz pašreizējām ūdens resursu problēmām un efektīvi jāpārvalda esošie ūdens resursi, jo tie tieši ietekmē cilvēku veselību, vidi, ekosistēmas, enerģijas ražošanu, lauksaimniecību un nodrošinātību ar pārtiku;
- AF. tā kā 20–40 % no Eiropā pieejamā ūdens tiek izšķērdēti — cita starpā noplūžu ūdens sadales sistēmā, ūdens taupīšanas tehnoloģiju iekārtu nepietiekamības, pārmērīgu un nevajadzīgu apūdeņošanas darbību un pilošu krānu dēļ;
- AG. tā kā jaunā kopējā lauksaimniecības politika (KLP), kas stāsies spēkā 2023. gadā, ierobežo ieguldījumus apūdeņoto platību paplašināšanā apgabalos, kur ūdensobjektu stāvoklis ir “mazāk labvēlīgs”;
- AH. tā kā augsnes, kurās ir daudz organisko vielu, ļoti pozitīvi ietekmē ūdensnoturspēju, uzlabo infiltrāciju un stimulē mikrobioloģisko aktivitāti;

- AI. tā kā laikposmā no 2007. līdz 2021. gadam vairāk nekā 17 % no visiem palīdzības pieprasījumiem, izmantojot ES civilās aizsardzības mehānismu, tika iesniegti, reaģējot uz meža ugunsgrēkiem;
- AJ. tā kā labāku saskaņotību attiecībā uz praksi, standartiem, norādījumiem, mērķiem, resursiem un zināšanām ES līmenī varētu panākt ar ciešāku koordināciju, izmantojot ES civilās aizsardzības mehānismu, savukārt starptautiskā līmenī — ar Sendai ietvarprogrammas katastrofu riska mazināšanai starpniecību; tā kā pieaug vajadzība pēc plašākiem Eiropas mēroga preventīviem pasākumiem, sadarbības un kopējiem resursiem;
- AK. tā kā 2021. gadā kā profesionāli ugunsdzēsēji ES tika nodarbināti aptuveni 365 000 cilvēku, kas ir 0,2 % no kopējā nodarbināto personu skaita ES; tā kā saskaņā ar *Eurostat* datiem valdības izdevumi, kas paredzēti ugunsdzēsības dienestiem, kopš 2001. gada ir lielā mērā palikuši nemainīgi, sasniedzot tikai 0,5 % no IKP ES līmenī,

Pielāgošanās klimata pārmaiņām un to mazināšana

1. pauž visdziļāko līdzjūtību un solidaritāti nesenos ekstreemos laikapstākļu notikumos cietušo ģimenēm un izpostīto teritoriju iedzīvotājiem un pauž gandarījumu par pašaielīdzību, ko apliecināja pilnas slodzes un brīvprātīgie ugunsdzēsēji, glābēji, glābšanas pasākumos iesaistītās valsts, reģionālās un vietējās iestādes, kā arī iedzīvotāji, kuri centās glābt cilvēkus un nepieļaut ugunsgrēku izplatīšanos, bieži vien riskējot ar savu dzīvību;
2. uzskata, ka šie ekstrēmie laikapstākļi liecina par to, ka ir vajadzīga vērienīgāka rīcība attiecībā uz klimata pārmaiņu mazināšanu un pielāgošanos tām; uzskata, ka ES vajadzētu uzņemties vadošo lomu šajā procesā un pastiprināt centienus visās nozarēs;
3. pauž bažas par konstatējumiem ANO Vides programmas 2021. gada emisiju samazināšanas deficīta ziņojumā, jo īpaši par to, ka, neraugoties uz pagājušajā gadā paustajiem vērienīgākajiem solījumiem attiecībā uz rīcību klimata jomā, prognozētās emisijas pasaulē novedīs pie temperatūras paaugstināšanās par 2,7 °C pat tad, ja šie valstu solījumi tiks pilnībā īstenoti, izraisot smagas sekas visā pasaulē; tādēļ mudina Komisiju un dalībvalstis saglabāt stingru apņēmību īstenot ES zaļo kursu un pastiprināt rīcību attiecībā uz ES klimata pārmaiņu mazināšanu, pielāgošanos tām un noturību pret tām, īpašu uzmanību pievēršot ekstrēmiem laikapstākļiem;
4. ar bažām norāda uz sausuma, ugunsgrēku un citu ekstrēmu laikapstākļu sociālo un ekonomisko ietekmi uz cilvēkiem, jo īpaši neaizsargātām grupām, piemēram, bērniem, vecāka gadagājuma cilvēkiem un cilvēkiem ar invaliditāti; uzsver, ka būtu jāparedz īpaši noteikumi šādām grupām, lai valsts un reģionālā līmenī reaģētu uz ekstrēmiem laikapstākļiem; turklāt uzsver šādu parādību ietekmi uz vietējo un reģionālo ekonomiku, jo īpaši mikrouzņēmumiem un mazajiem uzņēmumiem, kā arī saistīto ietekmi uz nodarbinātību skartajos reģionos, jo īpaši lauksaimniecības, dabas aizsardzības, tūrisma un viesmīlības nozarēs;
5. prasa klimatnoturību integrēt visās attiecīgajās politikas jomās, jo īpaši stratēģijas “No lauka līdz galdam”, biodaudzveidības stratēģijas un visa zaļā kursa īstenošanā;

6. atkārtoti pauž atbalstu ES pielāgošanās stratēģijai; tomēr pauž nožēlu, ka pielāgošanās stratēģijā nav noteikti konkrēti, izmērāmi un laikā ierobežoti mērķi, lai ES un tās dalībvalstis padarītu klimatnoturīgas, un atgādina par Eiropas Parlamenta aicinājumu noteikt saistošus un skaitļos izsakāmus mērķus; šajā sakarībā aicina Komisiju ierosināt visaptverošu, vērienīgu un juridiski saistošu Eiropas pielāgošanās klimata pārmaiņām satvaru, tostarp atbilstīgus likumdošanas instrumentus, īpašu uzmanību pievēršot visneaizsargātākajiem reģioniem;
7. aicina Komisiju steidzami izstrādāt visaptverošu ES mēroga klimata riska novērtējumu, īpašu uzmanību pievēršot sausuma, meža ugunsgrēku, veselības apdraudējumu un ekosistēmu neaizsargātības riskiem un ietekmei uz kritisko infrastruktūru un tīklu kritiskajiem punktiem, lai virzītu īstermiņa, vidēja termiņa un ilgtermiņa pielāgošanās un noturības centienus un noteiktu tos par prioritāti; jo īpaši prasa līdz 2023. gada vasarai pabeigt ES klimatnoturības stresa testu attiecībā uz svarīgāko infrastruktūru;
8. aicina Komisiju izstrādāt vienotas standartizētas metodes ekstrēmu laikapstākļu ietekmes uz ekonomiku un vidi novērtēšanai, lai nodrošinātu plašāku salīdzināmību, koordināciju un sadarbību starp ES reģioniem;
9. uzsver, ka ir vajadzīgas Eiropas līmenī saskaņotas procedūras meža ugunsgrēku riska novērtēšanai, lai uzlabotu novēršanas, sagatavotības un pārrobežu ugunsdzēsšanas darbību plānošanu un koordināciju; šajā sakarībā atzinīgi vērtē nesen uzsākto Eiropas mēroga dabas ugunsgrēku riska novērtējumu;
10. uzsver, ka klimata pārmaiņu mazināšanas un pielāgošanās tām pasākumi ir jāintegrē visos attiecīgajos ES politikas virzienos; aicina Komisiju atjaunināt labāka regulējuma pamatnostādnes un rīkkopu, lai labāk ņemtu vērā gan klimata pārmaiņu mazināšanas, gan pielāgošanās tām vajadzības un atspoguļotu klimata riska pārvaldības principus nolūkā nodrošināt saskaņotību starp politikas virzieniem un publisko finansējumu;
11. prasa dalībvalstīm ieviest uzlabotas agrīnās brīdināšanas sistēmas;
12. atzīst, ka Vidusjūras reģions ir sevišķi neaizsargāts pret klimata pārmaiņām un ka ir svarīgi ieviest īpašus mehānismus un nodrošināt īpašus resursus, lai novērstu šo ekstrēmo notikumu radītos riskus un sekas šajās teritorijās;
13. uzsver steidzamo nepieciešamību pastiprināt globālo rīcību gan nolūkā samazināt siltumnīcefekta gāzu emisijas, gan palielināt pielāgošanās spēju, stiprināt noturību un mazināt neaizsargātību pret klimata pārmaiņām, kā uzsvērts 2022. gadā pieņemtajā Glāzgovas Klimata paktā; prasa ES turpināt aktīvi iesaistīties globālā pielāgošanās mērķa noteikšanas procesā un starptautiskā klimata pārmaiņu apkarošanas finansējuma mērķa sasniegšanā, tostarp nodrošinot līdzsvaru starp finansējumu klimata pārmaiņu mazināšanai un pielāgošanās pasākumiem; turklāt prasa ES aktīvi iesaistīties Sendai ietvarprogrammā katastrofu riska mazināšanai, lai veiktu konkrētus pasākumus attīstības progresa aizsardzībai pret dabas katastrofu riskiem;
14. atgādina, ka okeāniem ir būtiska nozīme klimata regulēšanā, taču ir novērota arī okeānu temperatūras paaugstināšanās, kam ir bīstama ietekme uz jūras ekosistēmām; pauž bažas par ciklonu aktivitātes pieaugumu, kuras dēļ īpaša uzmanība ir jāpievērš tropiskajiem reģioniem un attālākajiem reģioniem, kā arī Rietumeiropai, ko ietekmē arī

ciklonu rietumu aprīte;

Dabas atjaunošana un bioloģiskā daudzveidība

15. aicina visās iniciatīvās un darbībās, kas saistītas ar sausuma, karstuma viļņu un to ietekmes novēršanu un mazināšanu, pilnībā ņemt vērā dabisko vidi, jo īpaši mežus, bioloģisko daudzveidību un ekosistēmu pakalpojumus;
16. atgādina par bioloģiskās daudzveidības un veselīgu ekosistēmu būtisko nozīmi, jo tās dod cilvēkiem iespēju cīnīties pret globālo sasilšanu un pielāgoties tai, kā arī paaugstināt noturības līmeni; šajā sakarībā atzinīgi vērtē Komisijas priekšlikumu par dabas atjaunošanu kā iespēju uzlabot sinerģiju ar klimata pārmaiņu mazināšanu, pielāgošanos tām un katastrofu novēršanu;
17. uzsver nepieciešamību piesaistīt vairāk investīciju dabā balstītiem risinājumiem, lai radītu ieguvumus pielāgošanās, ietekmes un katastrofu riska mazināšanas, bioloģiskās daudzveidības un veselības jomā;
18. aicina dalībvalstis izvirzīt par prioritāti un noteikt īstermiņa, vidēja termiņa un ilgtermiņa atjaunošanas pasākumus attiecībā uz ekosistēmām, kas degradētas ekstremālu laikapstākļu dēļ; turklāt aicina izstrādāt ES pamatnostādnes attiecībā uz atjaunošanas plāniem pēc ārkārtas situācijas, lai noteiktu prioritārās jomas atveseļošanas, rehabilitācijas un atjaunošanas posmiem pēc katastrofām, ko izraisījuši plūdi, meža ugunsgrēki, karstuma viļņi vai sausums, tostarp ieteikumus, kā palielināt noturību un atjaunot iztikas līdzekļus, ekonomiku un skarto vidi;
19. aicina dalībvalstis nodrošināt nepārtrauktu mūsu mežu aizsardzību un aizsargāt zemi, lai tā pēc meža ugunsgrēka netiktu pārkvalificēta par zemi, kas nav meža zeme, jo tas var veicināt apzinātus ugunsgrēkus ar mērķi pēc tam zemi izmantot citiem lietojumiem, kas pirms ugunsgrēka nebija atļauti;
20. aicina Reģionu komiteju un Komisijas dienestus nodrošināt sadarbību ar vietējām pašvaldībām un izpētīt zemes pārklassificēšanas pēc meža ugunsgrēkiem vēsturi;
21. aicina visus attiecīgos pārvaldības līmeņus rīkoties, lai atjaunotu degradētās pilsētu ekosistēmas un pilsētplānošanā labāk integrētu zaļo infrastruktūru un dabā balstītus risinājumus nolūkā mazināt pieaugošo klimata pārmaiņu ietekmi, piemēram, plūdus un siltumsalas pilsētās;

Mežsaimniecība

22. aicina saglabāt mežu daudzfunkcionalitāti, jo tiem ir svarīga sociālā nozīme kā dabas resursu avotam, kā saimnieciskās darbības bāzei un kā dažādu ekosistēmu pakalpojumu, tostarp augsnes aizsardzības, hidroloģiskā cikla, oglekļa uzglabāšanas, bioloģiskās daudzveidības un ekoloģiskās un ainavas savienojamības nodrošinātājiem; aicina Komisiju un dalībvalstis nodrošināt, ka šie ekosistēmu pakalpojumi tiek saglabāti, aizsargāti, atjaunoti, uzlaboti un pārvaldīti ilgtspējīgā veidā;
23. uzsver, ka mežu apsaimniekošana ir jāpielāgo dažādo Eiropas reģionu ģeogrāfiskajām, klimatiskajām un sociālekonomiskajām īpatnībām;

24. uzskata, ka ir jāpastiprina meža ugunsgrēku novēršana teritorijās ar paaugstinātu ugunsgrēku risku un šajā nolūkā ilgtspējīgi jāatbrīvo meži no degošiem materiāliem un jāpielāgo meža sugas klimata pārmaiņām, kā arī jāatzīst un jāatbalsta meža apsaimniekotāju būtiskā loma ugunsgrēku apkarošanā, īstenojot ilgtspējīgu mežu apsaimniekošanu;
25. uzskata, ka ir jāpalielina apsaimniekoto mežu noturība, cik vien iespējams izmantojot dabai tuvas mežsaimniecības modeļi un par paraugu ņemot senos un pirmatnējos mežus, un jāpiemēro stādīšanas stratēģijas, ņemot vērā klimatisko zonu izmaiņas un izmantojot noturīgas un vietējas sugas, lai stiprinātu dabiskās atjaunošanās iespējas;
26. aicina dalībvalstis pastiprināt ganību lopkopības un agromežsaimniecības darbību veicināšanu, jo īpaši kalnu reģionos un citās jutīgās ES teritorijās, ņemot vērā lauksaimnieku un mežu apsaimniekotāju lomu zemes aizsardzībā pret pārtuksnešošanos un ugunsgrēkiem; šajā sakarībā un saistībā ar apņemšanos iestādīt 3 miljardus koku aicina Komisiju un dalībvalstis īpašu uzmanību pievērst koku stādīšanai apgabalos ar degradētu zemi un apgabalos, kurus skārusi pārtuksnešošanās;
27. aicina pastiprināt uzraudzību vietās, kas ir visneaizsargātākās pret ugunsgrēkiem un ilgstošu sausumu, nolūkā stiprināt preventīvos pasākumus un īstenot patiesi efektīvu rīcību un koordināciju vietējā, valstu un ES līmenī;
28. uzsver, ka visās dalībvalstīs ir jābūt pieejamiem savlaicīgiem, biežiem un salīdzināmiem datiem, un uzsver, ka šādu datu analīzei ir izšķiroša nozīme mežu aizsardzības sekmēšanā un dabas ugunsgrēku ietekmes prognozēšanā un mazināšanā; uzsver, ka ar atpakaļejošu spēku jāizveido visu to teritoriju datubāze, kuras atbilst seno un pirmatnējo mežu kritērijiem; šajā sakarībā atzinīgi vērtē Komisijas apņemšanos nākt klajā ar tiesību akta priekšlikumu par mežu novērošanas, ziņošanas un datu vākšanas sistēmu;
29. pauž stingru pārliecību, ka meža ugunsgrēku riska pārvaldībā ir jāiesaista citas nozaru politikas jomas, piemēram, tās, kas attiecas uz lauksaimniecību, lauku attīstību, infrastruktūru, teritoriālo plānošanu, tūrismu un nodarbinātību, jo tā ir transversāla globāla problēma, kuras risināšanai vajadzīgi starpnozaru risinājumi gan no publiskā, gan privātā sektora;
30. atgādina, ka nelikumīga mežizstrāde un ar to saistītā kokmateriālu tirdzniecība ir galvenie atmežošanas un mežu degradācijas virzītājspēki, kas apdraud mežu ilgtspējīgu apsaimniekošanu un veicina pārtuksnešošanos, augsnes eroziju un globālo sasilšanu; aicina izstrādāt saskaņotu nelikumīgas mežizstrādes definīciju un paplašināt Eiropas Prokuratūras pilnvaras attiecībā uz noziegumiem pret vidi ar starptautisku dimensiju, jo tas atvieglotu pārrobežu izmeklēšanu un saskaņotu kriminālvajāšanu visā ES;

Lauksaimniecības nozare

31. aicina Komisiju pilnībā novērtēt nepārtrauktā sausuma situācijas ietekmi uz ES pārtikas ražošanu šajā gadā un uz pārtikas apgādi nākamajā ziemā; turklāt aicina Komisiju un Padomi apsvērt, kādus korektīvus pasākumus var veikt un kādu atbalstu var sniegt, lai nodrošinātu, ka pārtikas pamatproduktu ražotāji, kas cieš no ražošanas zudumiem karstuma un sausuma dēļ, var nekavējoties atsākt jaunus ražošanas ciklus pirmās

- nepieciešamības pārtikas piegādei;
32. uzsver, ka ir svarīgi iet tālāk par īstermiņa pasākumiem un pašreizējās krīzes mazināšanu; uzsver, ka ES ir jāturpina pārveidot savas pārtikas sistēmas, lai padarītu tās noturīgākas ilgtermiņā;
 33. uzsver, ka sausums un citas klimata parādības var ietekmēt tirgus cenas, palielinot spiedienu, ko rada enerģijas un mēslošanas līdzekļu cenas un karš Ukrainā, un tādējādi vājinot nodrošinātību ar pārtiku;
 34. mudina sniegt lielāku ES atbalstu ūdens apsaimniekošanas uzlabošanai lauksaimniecības zemēs, sekmējot tādu efektīvāku apūdeņošanas sistēmu ieviešanu, kas ir labāk pielāgotas dažādām kultūrām;
 35. pauž nožēlu par to, ka valsts politika pienācīgi neatbalsta lauksaimnieku veiktos eksperimentus uz vietas nolūkā uzlabot ražošanas noturību, un prasa, lai dalībvalstis un Komisija pārskatītu savu politiku un stratēģijas ar mērķi veicināt šādus eksperimentus; aicina dalībvalstis piesaistīt finansējumu, ieguldīt pētniecībā un inovācijā, atbalstīt pētniecībā, izstrādē un konsultēšanā iesaistītos dalībniekus un veicināt nozaru ekonomikas organizāciju saskaņā ar ražošanas sistēmu pielāgošanu klimata pārmaiņām;
 36. uzsver nepieciešamību veicināt reģeneratīvu lauksaimniecību, agromežsaimniecību un uz agromežsaimniecību balstītu bioekonomiku, lai uzlabotu oglekļa uzglabāšanu augsnē un ūdensnoturspēju, un investēt pret klimata pārmaiņām noturīgā lauksaimniecībā; atbalsta to ieguvumu izpēti, ko jaunie ražošanas paņēmieni var sniegt, lai uzlabotu lauksaimnieciskās ražošanas noturību pret klimata pārmaiņām; uzskata, ka ir svarīgi arī atbalstīt un veicināt digitālo tehnoloģiju izmantošanu Eiropas lauksaimnieku vidū un tādējādi samazināt resursu patēriņu;
 37. aicina dalībvalstis saskaņā ar KLP uzlabot tādu kultūraugu šķirņu ieviešanu, kas ir izturīgākas pret sausumu un klimata pārmaiņām kopumā, un atzinīgi vērtē jauno ekoshēmu ieviešanu, kurām būtu jāveicina pāreja uz noturīgāku un videi nekaitīgāku lauksaimniecību;
 38. aicina ES un dalībvalstis palielināt lauksaimniecības atbalsta daļu, kas paredzēta risku novēršanai un pārvaldībai lauksaimniecībā; uzskata, ka klimata pārmaiņu dēļ ir rūpīgi jāpārskata pašreizējie noteikumi par kultūraugu apdrošināšanas shēmu izveidi, lai ņemtu vērā siltākus laikapstākļus un arvien biežākus apdraudējumus, kuru dēļ pašreizējie atbalsta instrumenti kļūst arvien mazāk efektīvi;
 39. norāda uz lēmumu, kas pieņemts saskaņā ar jauno KLP reformu attiecībā uz investīcijām apūdeņošanā apgabalos, kuros ūdensobjektu stāvoklis nav pietiekami labs; aicina dalībvalstis veicināt investīcijas šajās jomās, kas ļauj ietaupīt ūdeni tādā veidā, lai novērstu strukturālu ūdens trūkumu un samazinātu ietekmi uz ūdens resursiem;
 40. mudina dalībvalstis un Komisiju atbalstīt tādu apūdeņošanas sistēmu ieviešanu, kurās neizmanto virszemes ūdeņus vai gruntsūdeņus, bet izmanto, piemēram, lietus ūdens uzglabāšanu un notekūdeņu reciklēšanu, apvienojumā ar centieniem samazināt kopējo ūdens patēriņu; aicina Komisiju pēc iespējas drīzāk precizēt, kā interpretēt jaunos ES noteikumus par investīcijām apūdeņošanas jomā pašreizējā KLP satvarā, nolūkā novērst

jebkādas neskaidrības; aicina Komisiju uzlabot pašreizējās pamatnostādnes dalībvalstīm attiecībā uz investīcijām apūdeņošanā saskaņā ar jaunajiem KLP stratēģiskajiem plāniem;

41. uzsver lauksaimnieku atbildību uzturēt augsnes un ūdens resursus labā stāvoklī, kā arī nepieciešamību vairot zemu oglekļa emisiju lauksaimniecības praksi; tādēļ mudina dalībvalstis un Komisiju veicināt šādu praksi, izmantojot jaunās ekoshēmas un attīstot tirgu oglekļa saistīgas lauksaimniecības atbalstam, kurā būs jāiekļauj arī citi vides elementi, piemēram, ūdens resursu apsaimniekošana, nolūkā palielināt stimulus ražotājiem; atzinīgi vērtē Komisijas nodomu iesniegt priekšlikumu par ilgtspējīgu oglekļa aprites ciklu sertifikāciju;
42. atzinīgi vērtē Komisijas nodomu 2023. gadā ierosināt jaunus tiesību aktus par augsni, lai precizētu nosacījumus augsnes veselības stāvokļa uzlabošanai, apzinātu augsnes monitoringa iespējas un izveidotu noteikumus ilgtspējīgai augsnes izmantošanai, aizsardzībai un atjaunošanai; uzskata, ka ir svarīgi steidzami iesniegt priekšlikumu, kurā būtu jāpievēršas arī pārtuksnešošanās problēmai, tostarp ievērojot Eiropas Revīzijas palātas ziņojumā par pārtuksnešošanas sniegtos ieteikumus un izstrādājot metodiku pārtuksnešošanās un zemes degradācijas kartēšanai un novērtēšanai ES, un regulāri ziņot par attiecīgajām tendencēm;

Ūdens

43. aicina veikt pasākumus, lai nodrošinātu ūdens un sanitārijas pieejamību un ilgtspējīgu apsaimniekošanu visas sabiedrības interesēs, kā arī saistīto ūdens un sauszemes ekosistēmu saglabāšanu un uzturēšanu;
44. aicina Komisiju, dalībvalstis un attiecīgā gadījumā reģionālās iestādes kā daļu no upju baseinu apsaimniekošanas plāniem un plūdu riska pārvaldības plāniem izstrādāt sausuma pārvaldības stratēģijas, jo īpaši nolūkā nodrošināt dzeramā ūdens apgādi un aizsargāt pārtikas ražošanu un mūsu pārtikas sistēmas noturību; šajā sakarībā uzsver, ka, pamatojoties uz prognozēto apdraudējumu un riska kartēm, ir jāizstrādā arī plūdu riska pārvaldības plāni, kuros būtu ietverti atbilstīgi pasākumi, ņemot vērā klimata pārmaiņu ietekmi;
45. aicina ES un dalībvalstis veicināt tādas daudzfunkcionālas ūdens uzkrāšanas sistēmas attīstību, kas ļautu veikt kolektīvu ūdens apsaimniekošanu un pielāgojumus atbilstīgi visām vajadzībām, kuras var rasties; uzskata, ka kolektīvai ūdens uzkrāšanai ir priekšrocības un ka tai būtu jādod priekšroka salīdzinājumā ar individuāliem risinājumiem;
46. uzsver nepieciešamību aizsargāt ūdens avotus un izvairīties no gruntsūdeņu un virszemes ūdensobjektu pārmērīgas izmantošanas un aicina efektīvi īstenot tiesību aktus ūdens apsaimniekošanas jomā un ieviest preventīvus sodus par ES noteikumu pārkāpumiem;
47. atbalsta Eiropas ūdens resursu attīstības plāna izstrādi nolūkā veikt visaptverošu analīzi par jaunām iekārtām, kuras varētu būt un kuras apvienotu ūdens uzkrāšanu ar enerģijas akumulēšanu (hidroakumulācija) un ražošanu (hidroelektrostacijas);

48. stingri atbalsta digitalizētu uzraudzības, kontroles un agrīnās brīdināšanas sistēmu integrēšanu, lai izprastu veģetācijas stāvokli un tās reakciju uz sausumu un tādējādi varētu sekmēt efektīvus un uz datiem balstītus aizsardzības, reaģēšanas un saziņas pasākumus;

Civilā aizsardzība un reaģēšana ārkārtas situācijās

49. uzsver, ka vienlīdz svarīgi ir novērst dabas ugunsgrēkus un nodrošināt sagatavotību tiem; norāda, ka Eiropas mēroga palīdzību ES civilās aizsardzības mehānisma veidā ir uzlabojusi 2019. gada marta modernizācija, ar kuru tika izveidota jauna Eiropas spēju rezerve, t. i., *rescEU* krājumi; tomēr uzskata, ka saskaņā ar šo mehānismu piesaistīto transportlīdzekļu skaits nav pietiekams neseno meža ugunsgrēku mērogam, un atbalsta ES civilās aizsardzības mehānisma stiprināšanu;
50. aicina paplašināt pašreizējo brīvprātīgo ugunsdzēsēšanas rezervi saskaņā ar *rescEU* un aicina visas dalībvalstis apsvērt iespēju daļu no to valsts ugunsdzēsības brigādēm iekļaut Eiropas rezervē; aicina Komisiju iesniegt rīcības plānu, kura mērķis ir palielināt ES reaģēšanas spējas;
51. atbalsta civilās aizsardzības līdzekļu modernizāciju, izmantojot jaunus kopīgus publiskos iepirkumus, lai aprīkojums un zemes un gaisa resursi būtu labāk pielāgoti dažādu ES teritoriju ģeogrāfiskajiem apstākļiem;
52. aicina pastiprināt ugunsdzēsēju iepriekšēju sezonālu izvietošānu dabas ugunsgrēku karstajos punktos, pamatojoties uz panākumiem, kas gūti šovasar Grieķijā īstenotajā izmēģinājuma programmā;
53. aicina Komisiju un dalībvalstis paātrināt jaunas pastāvīgas *rescEU* flotes izveidi ugunsgrēku dzēšanai no gaisa un mudina nodrošināt šim mērķim pietiekamu finansējumu un pēc iespējas drīzāk paplašināt pašreizējo sezonālo Eiropas ugunsdzēsības lidaparātu drošības tīklu;
54. uzsver, ka ir svarīgi rast sinerģiju starp plūdu riska novērtējumiem un katastrofu novēršanas un sagatavotības plānošanu saskaņā ar ES civilās aizsardzības mehānismu;
55. aicina dalībvalstis palielināt ieguldījumus pētniecībā un inovācijā un atbalstīt Eiropas izcilības centra izveidi civilās aizsardzības jomā, lai jo īpaši veicinātu darbinieku apmācību cīņā pret ugunsgrēkiem un krīžu pārvarēšanā, kā arī veicināt paraugprakses apmaiņu;
56. atgādina, ka netiek pietiekami finansēti budžeta instrumenti, kas pašreizējā daudzgadu finanšu shēmā ir ES rīcībā, lai ātri un steidzami reaģētu ar mērķi palīdzēt grūtībās nonākušiem cilvēkiem un veikt atjaunošanas darbus sakarā ar nodarīto kaitējumu, t. i., ES civilās aizsardzības mehānisms un rezerve solidaritātei un palīdzībai ārkārtas gadījumos; tādēļ aicina steidzami un nekavējoties pārskatīt daudzgadu finanšu shēmu, lai varētu nodrošināt taustāmu ES solidaritāti un atbalstu, un šajā nolūkā paredzēt atbilstošu un pietiekamu ilgtermiņa finansējumu neatliekamās palīdzības dienestiem un atjaunošanas centieniem, kurus īsteno ar šādu instrumentu palīdzību;
57. ar bažām norāda uz pašreizējās ES līmeņa katastrofu reaģēšanas sistēmas

ierobežojumiem, jo tās pamatā ir dalībvalstu iepriekš brīvprātīgi atvēlētu reaģēšanas resursu rezerve; aicina Komisiju un dalībvalstis izvērtēt iespēju paplašināt ES reaģēšanas spējas un kompetences katastrofu gadījumos, ņemot vērā aizvien biežākas un nopietnas klimata katastrofas, un šajā nolūkā izveidot pastāvīgus ES civilās aizsardzības spēkus;

Darba ņēmēji

58. atgādina, ka dalībvalstīm ir jāstrādā pie tā, lai panāktu “nulles vīzijas” pieeju ar darbu saistītiem nāves gadījumiem saskaņā ar ES stratēģisko satvaru par drošību un veselības aizsardzību darbā 2021.–2027. gadam; šajā sakarībā uzsvēr nepieciešamību nodrošināt arodveselību un drošību visiem neatliekamās palīdzības darbiniekiem, tostarp ugunsdzēsējiem, kuri darba gaitā ir īpaši pakļauti kancerogēnu iedarbībai; uzsvēr, ka ir svarīgi dalībvalstu darba drošības un veselības aizsardzības stratēģijās iekļaut regulāru drošības un riska pārvaldības apmācību neatliekamās palīdzības sniedzējiem, kā arī nodrošināt pienācīgus aizsardzības līdzekļus un materiālus; aicina Komisiju uzraudzīt šo pasākumu īstenošanu;

Solidaritāte

59. atgādina, ka ES Solidaritātes fondā (ESSF) ir veiktas vairākas izmaiņas, lai paplašinātu tā piemērošanas jomu; uzsvēr, ka ESSF budžeta pozīcijā 2022. gadam paredzētie līdzekļi jau ir pilnībā izmantoti, cita starpā dabas katastrofu skaita pieauguma dēļ; tādēļ aicina Komisiju precizēt, kā tā plāno nodrošināt ESSF nepieciešamos budžeta resursus; turklāt atbalsta ESSF pārskatīšanu, lai ievērojami palielinātu tā budžetu nolūkā paātrināt līdzekļu sadali, uzlabot kaitējuma novērtēšanu, vienkāršot procedūras un uzlabot atjaunošanas kvalitāti;

Citi jautājumi

60. aicina dalībvalstis un Komisiju pievērst īpašu uzmanību dabas katastrofu ekonomiskajām un vides sekām tālākajos un kalnu reģionos un izolētos apgabalos; uzskata, ka šīm teritorijām ir jānodrošina īpašs finansiāls un loģistikas atbalsts, kurā ņem vērā to dabas apstākļus; uzskata, ka ES būtu jāizmanto tālāko reģionu pieredze attiecībā uz sarežģītiem klimatiskajiem apstākļiem un jāizmanto šīs teritorijas kā inovācijas laboratorijas cīņā pret klimata pārmaiņām;
61. aicina pārskatīt Padomes Direktīvu 2003/96/EK par nodokļu uzlikšanu energoproduktiem un elektroenerģijai¹² nolūkā ieviest atbrīvojumu no iekšējā patēriņa nodokļa energoproduktiem, ko savu pienākumu pildīšanai izmanto ugunsdzēsēji;
62. aicina palielināt ieguldījumus Eiropas iedzīvotāju izglītošanā un izpratnes veidošanā par dabas katastrofām; aicina ar redzamām ES iniciatīvām popularizēt Starptautisko dabas katastrofu samazināšanas dienu (13. oktobris);
63. uzdod priekšsēdētājam šo rezolūciju nosūtīt Padomei, Komisijai un dalībvalstu valdībām

¹² Padomes Direktīva 2003/96/EK (2003. gada 27. oktobris), kas pārkārto Kopienas noteikumus par nodokļu uzlikšanu energoproduktiem un elektroenerģijai (OV L 283, 31.10.2003., 51. lpp.).

un parlamentiem.